

нѣколко праха хининъ и наставление, кога и какъ да го употрѣбѣя. Каза ми, че имало единъ докторъ, но и той нѣмало да ми даде другъ цѣръ, освенъ хининъ, затова да не го търся, или, ако пъкъ искамъ много да ме види, щѣлъ съмъ да го намѣря въ аптеката.

Привечеръ, по наставление на Кантарджиева, се премѣстихъ въ хана на Трайковичъ, който се намиралъ близо до черквата „Св. Кралъ“ („Св. Недѣля“). Тамъ стоятъ сравнително бѣха доста чисти, дървеници нѣмаше много и азъ спяхъ презъ тази нощъ добре. На сутринъта

отидохъ въ гостилницата на сжция ханъ да закуся и се запознахъ съ хазяина г-нъ Трайковичъ. Дим. Трайковичъ бѣше въ онова време най-първиятъ софийски гражданинъ и патриотъ. И той бѣше се завърналъ скоро отъ заточение. Трайковичъ бѣше наистина единъ отъ истинскитѣ деятели и родолюбиви българи. Когато му казахъ, че съмъ билъ учителъ и че сега съмъ дошълъ да дира работа, той веднага ми каза, че ще ме приематъ за учителъ, защото учители още нѣмали, и че, за да бѣда назначенъ, трѣбвало да дамъ заявление до губернатора Алабинъ, който билъ заведващъ училищата въ София и въ софийската губерния. Подъ неговото ведомство за соф. училища имало училищенъ комитетъ отъ 10 души граждани, подъ председателството на свещ. Тодоръ Митовъ. Азъ веднага напи-

Манолаки Ташовъ, първиятъ кметъ на София следъ освобождението

сахъ заявлението и го подадохъ въ канцеларията на губернатора. Казаха ми подиръ два дена да отида да видя резолюцията. Върнахъ се и казахъ на г. Трайковичъ за направеното. Подиръ два дни отидохъ въ губернаторството. Тамъ двама българи, Стеф. Зографски и Стоянъ Петковъ, които се числѣха като чиновници за особени поръчки при губернатора, извикваха подалитѣ заявления и имъ съобщаваха резолюциитѣ на губернатора. Повикаха и мене и ми казаха, че ще трѣбва да се явя при губернатора. Азъ сбъркахъ концитѣ.

— Дали нѣма нѣкакво известие за менъ отъ Лозенградъ?!

Но „мечка страхъ, менъ не“ — казахъ си азъ и тръгнахъ следъ Зографски, който ме въведе при губернатора, подаде му заявлението ми и му каза нѣщо по руски, което азъ не разбрахъ. Губернаторътъ прегледа заявлението ми, а следъ това се обърна къмъ мене и ме запита;